Čkm. 1424

Cena Kčs 6,—

28 povinných písní

Štechová

Státní nakladatelství v Praze • 1948

28 povinných písní

pro 3. až 9. postupný ročník škol národních a středních

Vybral a přepsal Felix Zrno

Pomocná kniha hudební výchovy pro žactvo národních a středních škol

Schváleno výnosem ministerstva školství a osvěty ze dne 12. prosince 1947, č. j. A-288 363/47-II/3, jako pomocná kniha hudební výchovy pro národní a střední školy v prvním vydání.

Cena Kčs 6,—

Státní nakladatelství v Praze - 1948

Tištěno ve vlastní tiskárně.

Ú V O D

Hudební výchova v národní škole se snaží zvýšeným úsilím vštípit mládeži a tím i všemu lidu lásku k lidové (národní) písni. K tomu přispívá především hojná zásoba cenných lidových písní, které mají být známé všem — dětem i dospělým. Byla proto již v r. 1937 vydána pro školy sbírka 24 povinných písní. Poněvadž je však potřebí takovou sbírku po čase rozšiřovat o další cenné písně, předkládáme naší mládeži sbírku novou. Kromě lidových písní a staročeských chorálů obsahuje i písně zpívané při různých příležitostech, které rozvíjejíce smysl pro národní pospolitost mají širší výchovnou funkci.

K povinným 28 písním jsou připojeny hymny slovanských národů a hymny spojenců: francouzská, anglická a americká, aby byly po ruce pro případnou potřebu škol.

Poznámka: Hymny slovanských národů s klavírním doprovodem K. Háby vydalo Státní nakladatelství.

* Čkm. 1924

1. HAJHO, HUSY.

Rychle. Česká.

1. Haj-ho, hu-sy, ze pše-ni-ce, haj-ho, hu-sy,
2. Ta ma-lá se sa-ma to-čí, a ta vel-ká

ze ži-ta! lep-ší je ta ma-lá hol-ka,
ne-mů-že: o-na če-ká na chas-ní-ka,

než-li je ta ve-li-ká, ve-li-ká.
až jí chas-ník po-mů-že, po-mů-že.

2. NESTŮJTE, MLÁDENCI, POD OKNY.

Mírným pohybem. Česká.

1. Ne-stůj-te, mlá-den-ci, pod ok-ny,
2. My jsme k vám ne-při-šli po-se-dět,

pojďte radš do svět-ni-ce: jest-li vás no-žič-ky
my jsme se při-šli po-ptat: vy má-te tři hez-ká

bo-le-jí, sed-ně-te na žíd-li-ce.
děv-ča-ta, mů-žem-li jed-no do-stat.

1.-2. La la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la.

3. ŠOHAJU, ŠOHAJU.

Rychle. Moravská.

1. Šo - ha - ju, šo - ha - ju, va - ši tě
2. Ne - ma - jú, ne - ma - jú, nech tro - chu

hle-da-jú, že ko - níč - ky vra - né o - bro-ku
poč-ka-jú, šak já če - kat mo - sím, než mně na

ne - ma-jú, o - bro - ku ne - ma - jú.
stůl da-jú, než mně na stůl da - jú.

4. KUKULIENKA, KDE SI BOLA?

Rychle. Slovenská.

1. Ku - ku - lien - ka, kde si, kde si bo - la,
2. Se - dze - la som na tem, na tem du - be,
3. Se - dze - la som na tej, na tej láv - ce,

kde si, kde si bo - la, kde si, kde si bo - la,
na tem, na tem du - be, na tem, na tem du - be,
na tej, na tej láv - ce, na tej, na tej láv - ce,

keď ta tu - há zi - ma, zi - ma bo - la,
kde moj mi - lý *) dr - va, dr - va ru - be,
kde moj mi - lý *) kr - pce, kr - pce lá - ce,

zi - ma, zi-ma bo-la? Ku - ku - ku, ku - ku - ku!
dr - va, dr-va ru-be. Ku - ku - ku, ku - ku - ku!
kr - pce, kr-pce lá-ce. Ku - ku - ku, ku - ku - ku!

*) Do slabiky dr-kr vložíme e zatmavené do o; r zazní teprve těsně před druhou slabikou (de‿rva; ke‿rpce)

5. HA TY SVATYJ VAVŘENEČKU.

Mírným pohybem. Česká.

1. Ha ty sva - tyj Va - vře - neč - ku,
2. Prv - ní vy - šla ce - lá bí - lá,

sto-jíš na pěk - ným ko-peč-ku, vy-chá - ze - jí
ha ta dru-há jen se skví-la, ha ta tře-tí

pan-ny z te-be ja - ko han-dě - lo - vé z ne-be.
eš - tě hez-čí, to bu - la má znyj-mjilyj-ší.

6. NA TOM BOŠILECKÝM MOSTKU.

Živě. Česká.

1. Na tom bo-ši-lec-kým most-ku hrá-ly tam dvě panny
2. Ne-věř, holka, chlapci, ne-věř, na ří - čí - ci vo-du
3. Nejsou všecky hol-ky stej-ný, ně-ke-rá má vo-čí

v kost - ku, hrá-ly, hrá-ly, hrá-ly, až se o-be-hrá-ly,
ne - měř, vo-da ti vy-te-če, chlapec ti u - te - če,
čer - ný, ně-ke-rá má vo-či, ně-ke-rá má vo-čí,

sho-di - ly se s most-ku, hrá-ly, hrá-ly, hrá-ly,
bu-de lás - ce ko - nec, vo-da ti vy - te - če,
ně-ke - rá má čer - ný, ně - ke - rá má vo - čí,

až se o - be-hrá-ly, sho-di - ly se s mostku.
chla-pec ti u - te - če, bu-de lás - ce ko-nec.
ně - ke - rá má vo - čí, ně - ke - rá má čer - ný.

7. AŽ PŮJDETE PRES POLE.

Vesele. Moravská.

1. Až pů-jde-te pres po - le, daj-te po-zor
2. V há-jíč-ku nás za-sta - li, ha-len-ky nám
3. A já na to nic ne-dbám, ga-lá-neč-ku
4. Ga-lá-neč-ko, zla-tý pás, za-vrť sa ně

na se - be, a-by vás v há-jíč - ku ne-za-sta -
po-bra - li, tu má - te, mlá-den - ci, va-še ša -
pre-ca mám, ja-ko by ju ma - lér vy-ma-lo -
eš-če ráz, za-vrť sa ně, mo - je po-tě-še -

li, a-by vám ha-len-ky ne-po-bra - li.
ty, ne-choďte pres po-le za děv-ča - ty.
val, ja-ko by ju gombár*) vy-gom-bo - val.
ní, nech sa mé sr-den-ko roz-ve-se - lí.

8. TEČE VODA ZE SKALY.

Klidně, s citem. Slovenská.

1. Te-če vo-da ze ska-ly do tej pan-skej
2. A-nič-ka ju vy-lie-va, Ja-níč-ko sa
3. „Poď, A-nič-ka, poď ke mne, po-viem ti ja,
4. Ach,mňa bo-lí hla-vič-ka od mo-je - ho
5. „A mňa bo-lí hla-va má od tvo-je - ho

za-hra - dy, do tej pan-skej za-hra - dy.
jej dí - va, Ja-níč-ko sa jej dí - va.
čo je mne, po-viem ti ja, čo je mne.
sr-dieč - ka, od mo-je - ho sr-dieč - ka.“
kla-má - ňa; od tvo-je - ho kla-má - ňa.“

*) výrobce knoflíků

9. MUZIKANTI, CO DĚLÁTE?

Vesele. Moravská.

1. Mu-zi-kan-ti, co dě-lá - te, mu-zi-kan-ti,
2. Za-hré-te mně na hus-lič - ky, za-hré-te mně
3. Za-hré-te mně na tu ba - su, za-hré-te mně
4. Za-hré-te mně vše-ci spo - lu, za-hré-te mně

co dě-lá-te, aj, má-te hus - le a ne-hrá-te,
na hus-lič-ky, aj, roz-ve - sel - te ty dě-več-ky,
na tu ba-su, aj, roz-ve - sel - te všec-ku cha-su,
vše-ci spo-lu, aj, vy-pro - voď - te mě až do-mů,

aj, má-te hus - le a ne-hrá - te.
aj, roz-ve - sel - te ty dě-več - ky.
aj, roz-ve - sel - te všec-ku cha - su.
aj, vy-pro - voď - te mě až do - mů.

10. ANIČKA, DUŠIČKA.

Mírným pohybem. Slovenská.

1. A-nič-ka, du-šič-ka, kde si bo - la, keď si si
2. A ja som po tri dni trá-vu ko - sil, e-šte som

čiž-mič-ky za-ro-si - la? „Bo-la som v há-jič-ku,
si čiž-my ne-za-ro - sil. „A ja som hra-ba-la,

pomaleji

ža-la som trá-vič-ku, du-ša mo-ja, du-ša mo - ja.“
te-ba som ča-ka-la, du-ša mo-ja, du-ša mo - ja.“

11. SVATÝ VÁCLAVE!

Vážně. Obvyklé znění podle staročeského chorálu.

1. Sva - tý Vá - cla - ve, vé - vo - do
čes - ké ze - mě, kní - že náš, pros za nás Bo - ha,
sva - té - ho Du - cha! Kri - ste e - lei - son.

2. Ty jsi dě - dic Čes - ké ze - mě,
roz - po - meň se na své plé - mě;
ne - dej za - hy - nou - ti nám, ni bu - dou - cím,
sva - tý Vá - cla - ve, Kri - ste e - lei - son.

Dr B. Štědroň: Staré české písně.

12. KTOŽ JSÚ BOŽÍ BOJOVNÍCI.

Nadšeně. Husitský chorál.

1. Ktož jsú bo - ží bo - jov - ní - ci a zá - ko - na je - ho, pros - tež od Bo - ha po - mo - ci
2. Kri - stus vám za ško - dy sto - jí, sto - krát víc sli - bu - je; pak - li kto proň ží - vot slo - ží,

a ú - faj - te v ně - ho, že ko - neč - ně vždycky s ním zví - tě - zí - te.
věč - ný mie - ti bu - de: bla - ze kaž - dé - mu, ktož na prav - dě sen - de.

3. Tenť pán ve - líť se ne - bá - ti zá - hub - cí tě - les - ných, ve - líť i ži - vot slo - ži - ti pro lás - ku svých bliž - ních.

Dr B. Štědroň: Staré české písně.

13. NA TOM NAŠOM HOUVÁREČKU.

Mírně rychle, lehce. Česká.

1. Na tom na - šom hou - vá - reč - ku sík - la sem je - te - lič - ku.
2. Za - sík - la sem jed - nú, dva - krát, sly - ším za se - bú člá - pat.

Sík - la sem ji, sík - la sem ji, sík - la sem ji při mě - síč - ku.
Vo - hlí - dnu se, hdo tu sto - jí, mo - je zla - tý po - tě - še - ní.

14. TOVAČOV, TOVAČOV.

Mírně rychle. Moravská.

mf

1. To-va-čov, To-va-čov, to-va-čov-ský zá-mek,
2. To-va-čov, To-va-čov, to-va-čov-ský ha-tě,*)
3. Jed-nou za-po-me-nu, po dru-hé vzpo-me-nu,

ne-byl bych vo-já-kem, dy-by ne ga-lá-nek.
ne-mo-hu, má mi-lá, za-po-me-nout na tě.
po tře-tí chod-ní-ček sl-za-ma po-le-ju.

f

1.-3. Hu-já, hu-ja-ja, hu-já, hu-ja-ja,

mf

hu-já, hu-ja-ja, hu-ja-ja juch!

*) bažinaté louky

15. SEDEMDESIAT SUKIEŇ MALA.

Rychle. Slovenská.

mf

1. Se-dem-de-siat su-kieň ma-la
2. Se-dem-de-siat ti-sío ma-la

a pred-si sa ne-vy-da-la,
a pred-si sa ne-vy-da-la;

mf

a ja ne-mám i-ba jed-nu,
ja ne-ma-la a-ni zla-tý,

pý-ta-jú ma až za Vied-ňu.
do-stal sa mi ba-júz-na-tý.*)

*) vousatý

16. PÍSEŇ PRÁCE.

Rázně. Josef Scheu.

f

1. Ó, za-zni, pís-ni vzne-še-ná o
2. Ta prá-ce, mat-ka po-kro-ku a

prá-ci, kte-rá vro-ze-ná pří-ro-dou lid-stvu
s ní ar-má-da o-tro-ků si há-jí svo-ji

mf

jest; vše, če-ho člověk u-ží-vá, z šle-chet-né prá-ce
čest; ta pravda na-še na svě-tě po šťastném bo-ji

f

vy-plý-vá: Buď prá-ci čest, buď prá-ci čest!
roz-kve-te: Buď prá-ci čest, buď prá-ci čest!

17. UŽ MNĚ KONĚ VYVÁDĚJÍ.

Mírným pohybem. Česká.

p

1. Už mně ko-ně vy-vá-dě-jí,
2. Pře-staň-te mi ko-ně sed-lat,
3. Dě-ku-ju vám, má ma-tič-ko,

mf

už mně ko-ně sed-la-jí, už mně ko-ně
pře-staň-te mi trou-bi-ti, pře-staň-te mi
za va-še vy-cho-vá-ní, dě-ku-ju ti,

vy-vá-dě-jí a tru-ba-či trou-bě-jí.
ko-ně sed-lat, já se mu-sím lou-či-ti.
má pa-nen-ko, za tvo-je mi-lo-vá-ní.

18. EJ, MAMKO, MAMKO.

Mírně rychle. Moravská.

1. Ej, mamko, mamko, maměnko moja, zjed-naj-
2. Ej, cé-ro, cé-ro, ce-ruš-ko moja, ne-chaj
3. Ej, mamko, mamko, maměnko moja, ta-ké

te ně no-vé ša-ty, já sa bu-du vy-dá-va-ti.
te-ho vy-dá-vá-ňá, šak si eš-če hrubě mladá.
ste vy mla-dá by-li, rá-da ste sa vy-dá-va-li.

19. ANIČKA MLYNÁROVA.

Vesele. Slovenská.

1. A-nič-ka mly-ná-ro-va, máš-li ty
2. Za-šly ti za vo-dien-ku, zmá-čal som

hús-ky do-ma, máš-li, máš-li?
ko-še-lien-ku, zmá-čal, zmá-čal,

Veď ti o-ny za vo-dien-ku za-šly, za-šly.
keď som si ja k mo-jej mi-lej krá-čal, krá-čal.

20. LVÍ SILOU.

Rázně. Fr. Pelz.

1. Lví si-lou, vzle-tem so-ko-lím ku
2. Vlast má-ti až nás za-vo-lá co

pře-du krá-čej-me, a dra-hé vla-sti
věr-né dít-ky své; tu moc-ná pa-že

vo-bě-ti své sí-ly sná-šej-me,
So-ko-la zlé škůd-ce v sou-boj zve.

a byť i ce-sta da-le-ká, ta
Toť bla-há bu-de na-še slast za

So-ko-lí-ka ne-le-ká, jen muž-ně, stat-ně
o-bět svůj i ži-vot klást, to sva-té hes-lo

ku pře-du, vždyť dra-há vlast če-ká.
So-ko-la: Za ná-rod, dra-hou vlast!

21. STOJÍ HRUŠKA V OUDOLÍ.

Hbitě. Česká.

1. Sto-jí hruš-ka v ou-do-lí, hej, ra-dost má!
2. „Vy-lez na ně, Je-níč-ku, hej, ra-dost má!
3. Šel Je-ní-ček, na-tr-hal, hej, ra-dost má!
4. „Tu máš, hol-ka, hru-štič-ku, hej, ra-dost má!

na ní hrušky čer-ve-ny, hej, hej, kar-ma-zí-no-vá!
na-tr-hej jich tro-šič-ku, hej, hej, kar-ma-zí-no-vá!“
své pa-nen-ce po-slal dar, hej, hej, kar-ma-zí-no-vá!
dej mi za ni ru-čič-ku, hej, hej, kar-ma-zí-no-vá!“

La la la la la la la la la la

la la la la, hej, hej, kar-ma-zí-no-vá!

22. A JÁ MÁM KONÍČKA VRANÉHO.

Klidně. Moravská.

mf

1. A já mám ko-níč-ka vra-né-ho
2. E-nom mňa, ko-níč-ku, pěk-ně nes,

na šty-ry no-žen-ky ku-té-ho.
pres ho-ry, pres do-ly, pres ten les.

p *mf*

On mňa pěk-ně no-sí po stu-de-nej ro-
Dám ti pod-ko-věn-ky na šty-ry no-žen-

mf

si, a já se po-sa-dím na ně-ho.
ky eš-če dnes, eš-če dnes, eš-če dnes.

23. NEVYDÁVAJ SA TY.

Mírně rychle. Slovenská.

mf

1. Ne-vy-dá-vaj sa ty, diev-ča, e-šte,
lep-šie je diev-ča-tu, že ne-ve-ste;
2. Keď i-de po po-li, ve-se-lí sa,
keď vi-dí šu-haj-ka, za-sme-je sa;
3. Keď skladá a ví-je to pie-reč-ko,
ho-rí od lú-bo-sti jej sr-dieč-ko;

p

diev-čat-ko si cho-dí po slo-bo-de a ko-tá
na-sbie-ra si kvie-ťa vše-lia-ké-ho, u-vi-je
za rá-na bár-ske-dy*) pierko od-dá:**) mla-dé-ho

zvolnit

ry-boč-ka v bystrej vo-de, v bystrej vo-de.
pie-reč-ko pre mi-lé-ho, pre mi-lé-ho.
diev-ča-ta vy-dať ško-da, vy-dať ško-da.

*) někdy **) kytku (nebo péro za klobouk) dá

24. PÍSEŇ DOROSTU ČS. ČERVENÉHO KŘÍŽE.

(B. Molnár.)

V mírném pochodovém tempu, rázně. Jar. Křička.

f

1. My hlá-sí-me se k vlaj-ce své za
2. Chcem vše-mu dob-ru lid-sko-sti a

věč-nou lid-stva ví-ru, chcem sloužit vla-sti
o-becné-mu bla-hu, všech li-dí lás-ce,

mi-le-né a vše-ho svě-ta mí-ru.
ra-do-sti vždy šir-ší ra-zit drá-hu.

mf

Co ká-že ná-rod v zá-ko-nech, to šet-řit bu-dem
Lidskost a služ-ba toť náš cíl, náš zvláštní odznak

ce-le, a skutkem, ne-jen ve slovech chcem prá-vo
zla-tý a v zna-me-ní tom ze všech sil chcem ú-kol

f

há-jit smě-le. My spo-leč-ně a kaž-dý sám chcem
pl-nit sva-tý. Nuž ja-rá mlá-dež, v po-cho-du za

pří-mou ce-stou krá-čet, Čer-ve-ný kříž my
věč-nou lid-stva ví-ru, jdem sloužit své-mu

k vý-ši nám vždy věr-ně chce-me vzná-šet.
ná-ro-du a vše-ho svě-ta mí-ru.

25. HOLKA MODROOKÁ.

Vesele. Česká.

1. Hol - ka mod-ro - o - ká, ne - se-dá - vej
2. Hol - ka mod-ro - o - ká, ne - se-dá - vej

u po-to - ka, hol - ka mod-ro-o - ká, ne-se-dá-vej
u po-to - ka, hol - ka mod-ro-o - ká, ne-se-dá-vej

tam: v po-to-ce je vel-ká vo-da, ve-zme-li tě,
tam: v po-to-ce se vo-da to-čí, po-de-me-le

bu-de ško-da; hol-ka mod-ro-o-ká, ne-se-dá-vej tam!
tvo-je o-či; hol-ka mod-ro-o-ká, ne-se-dá-vej tam!

26. V MĚSTĚ HOLOMÚCI.

Volně. Moravská.

1. V mě-stě Ho-lo - mú - ci sto-jí vra - ný
2. U te-ho ko - níč - ka vo-já-cí sto -
3. Stro-já tě ho, stro - já, že už po - je -

kůň, a na tom ko - níč - ku,
já, švar-né - ho šo - haj - ka,
de, a te - be, má mi - lá,

můj sta-rý ta - tíč - ku, ce-lý mun-dur můj.
švar-né-ho šo - haj-ka do voj-ny stro - já.
ho - lu-běn-ko si - vá, se-bú ne - ve - zme.

27. JEŠTĚ JEDNÚ NA ROZCHODNÚ.

Mírně rychle. Slezská.

Je-ště jed - nú na roz-chod-nú ten há-jí-ček
jest-li je tam má Na - nyn - ka, to já ji tam

o - be - jdu,
snad na - jdu. *volněji* Má Na-nyn-ka pěkná, hezká, ke mně u-přím-

ná, když mě o-na přes há-jí-ček vy-pro-vo-di - la,

v původním pohybu
přes ten há - jí - ček ze - le - ný to mo-je po-tě-še - ní.*)

28. PREŠPORSKÁ KASÁRŇA.

Jako volnější pochod. Slovenská.

1. Preš-por-ská ka-sár-ňa ma - lu - va - ná,
chlap-ci ju ma - lu - jú pes-nič-ka - ma,
2. To ma-la ma-mič-ka ve - li - ký žál,
keď sa jej sy - ná-ček na voj - nu bral,
3. Ne-plač-te, ma-mič-ko, šak ja prí - dem,
šak ja na tej voj-ne ne - za - hy - nem!

chlapci pes-nič - ka - ma, dievčence sl - za - ma,
keď na ko - ňa sa - dal, šab-lič-ku pri - pí - nal,
Keď ja do-mou prí-dem a vás ži - vú na - jdem,

preš-por-ská ka - sár-ňa ma - lu - va - ná.
to ma-la ma-mič-ka ve - li - ký žál.
šak já vás, ma - mič-ko, ži - vit bu - dem.

*) Při závěru možno ještě opakovat posledních 7 taktů (od 𝄆)

1. ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ HYMNA.

Jos. Kaj. Tyl.

Andante con moto. M.M. ♩ = 80 — Frant. Jan Škroup.

Kde do - mov můj, kde do - mov
můj? Vo-da hu - čí po lu - či - nách, bo - ry
šu - mí po ska - li-nách, v sa-dě skví se ja-ra
květ, zem-ský ráj to na po - hled! A to
je ta krá - sná ze - mě, ze-mě če - ská do-mov
můj, ze-mě če - ská do-mov můj!

Allegro energico. M.M. ♩ = 88

Slova napsal Janko Matúška.
Nápěv slovenské lid. písně.

Nad Ta-trou sa blý-ska, hro-my di - vo bi - jú,
nad Ta-trou sa blý-ska, hro-my di - vo bi - jú,
za-stav-me sa, bra-tia, veď sa o - ny ztra-tia,
1. Slo-vá-ci o - ži - jú! 2. *zvolňovati* Slo-vá-ci o - ži - jú!

2. HYMNA SOVĚTSKÉHO SVAZU.

S. Michalkov a El. Registan.

Široce. — A. Alexandrov.

1. S^{a} - juz ně-ru-ši-myj rěspublik sv^{a}bodnych spl^{a}-
gro-zy si-ja-l^{o} nam sonce sv^{a}-bo-dy, i
ar - mi-ju na-šu ra - sti - li v sraženjach, za-

1. Kol Ru-si ve-li-ké teď re-pu-blik volných zní
volnost jak slunce nám zá-ři-la v dá-li, k ní
ar-má-da rostla za bitevních hřmě-ní a

cresc.

ti - la na vě - ki vě - li - ka - ja Rus. Da
Lě - nin vě - li - kij nam puť ^{a} - za - ril. Nas
chva - tči - k^{o}v po - dlych s d^{a} - ro - gi sm^{i}-ťom! My
jed - not - ný, na vě - ky svo - bod - ný hlas; to
ve - li - ký Le - nin nás bou - ře - mi veď; a
ve - třel - ce po - dlé my sme - te - me s cest! Boj

zdra-stvu-jet so - zda-nyj vo - lěj na-ro-d^{o}v, je -
vy - ra-stil Sta - lin na věr - n^{o}sť na-ro - du, na
v bi-tvach r^{i} - ša - jem su - ďbu p^{a} - k^{a} - lě - nij, my
z ná - ro - dů vů - le je svaz ne - ro-zbor - ný. Ať
věr - no - stí li - du vždy nás u - čil Sta - lin, nás
náš ře - ší ú - děl ce - lých po - ko - le - ní, chcem'

di - nyj, m^{a} - gu - čij S^{a} - vě - ckij S^{a} - juz!
trud i na po - dvi - gi nas vd^{a} - chn^{a}-vil.
k sla - vě ^{A}t - či - znu sv^{a} - ju p^{a} - v^{i} - ďom!
ží - je náš mo - hut - ný So - vět - ský svaz!
u - čil jít v prá - ci i hr - din - ství vpřed.
k slá - vě svou ve - li - kou ot - čí - nu vést.

Slav - sa, A - tě - če-stvᵒ na - še svᵃ -
Slav - sa, A - tě - če-stvᵒ na - še svᵃ -
Slav - sa, A - tě - če-stvᵒ na - še svᵃ -
Slá - va to - bě, ot - čí - no, ty na - še
Slá - va to - bě, ot - čí - no, ty na - še
Slá - va to - bě, ot - čí - no, ty na - še

bo - dnᵒ-je, družby na-ro-dᵒv na-ďo-žnyj ᵃ-plot!
bo - dnᵒ-je, ščasťja na-ro-dᵒv na-ďo-žnyj ᵃ-plot!
bo - dnᵒ-je, sla-vy na-ro-dᵒv na-ďo-žnyj ᵃ-plot!
svo-bod-ná, v ní druž-by ná-ro-dů o - po-ra tkví!
svo-bod-ná, v ní ště-stí ná-ro-dů o - po-ra tkví!
svo-bod-ná, v ní slá-vy ná-ro-dů o - po-ra tkví!

Zna - mja sᵃ - vě - ckᵒ-je, zna - mja na -
Zna - mja sᵃ - vě - ckᵒ-je, zna - mja na -
Zna - mja sᵃ - vě - ckᵒ-je, zna - mja na -
Ať pra - por so - vě - tů, ať pra - por
Ať pra - por so - vě - tů, ať pra - por
Ať pra - por so - vě - tů, ať pra - por

ro - dnᵒ-je pusťᵃt pᵃ-bě-dy k pᵃ - bě-dě vⁱ-ďot! 2. Skvᵒz
ro - dnᵒ-je pusťᵃt pᵃ-bě-dy k pᵃ - bě-dě vⁱ-ďot! 3. My
ro - dnᵒ-je
li - do-vý nás od ví - těz-ství ve - de k ví-těz-ství! 2. Kdys
li - do-vý nás od ví - těz-ství ve - de k ví-těz-ství! 3. Nám
li - do-vý

pusťᵃt pᵃ - bě - dy k pᵃ - bě - dě vⁱ - ďot!
nás od ví - těz - ství ve - de k ví - těz - ství!

Přeložil Jiří Taufer.

3. POLSKÁ HYMNA.

JESZCZE POLSKA NIE ZGINĘLA.

Rázně. Slova i nápěv Jos. Wybický (1797).

Jeszcze Polska nie-zgi-nę - ła pó-ki my ży -
Ješ-če Polska ně zgi-nen-ua pu-ky my[1] ži -
Je - ště Polsko ne-zhy-nu - lo do-kud bu-dem

je - my, co nam o - bca prze-moc wzię - ła,
je - my, co nam o - bca pše-moc vžen - ua,
ží - tí, ná - si - lí co nám kdy vza - lo,

mo-cą od - bie - rze - my. Marsz, marsz Dą-brow-ski
mocon[2] od - bě - že - my. Marš, marš Don[2]-brov-ski
si-lou mů-žem vzí - ti. Vpřed, vpřed, Dom-brov-ský

z zie-mi wło-skiej do pol-skiej, za Two-im prze -
z že-mi vo - skej do pol - ski, za Tvo-jim pše -
z dálných Vlach zpět do Pol - sky, on když ná - rod

wo - dem złą - czym się zna - ro - dem.
vo - dem zlon[2] - čím še zna - ro - dem.
vo - dí, vol - nost nám se zro - dí.

1) *y* velmi tvrdě
2) *n* vyslov nosově

4. JUGOSLÁVSKÁ HYMNA.

HEJ SLAVENI.

Rázně. Polský nápěv.

Hej, Sla-ve - ni,*) jo - šte ži - vi
Hej, Slo-va - né, je - ště na - še

duh na-ših dje - do - va, dok za na - rod
slo-van-ská řeč ží - je, do - kud na - še

sr - ce bi - je nji - ho - vih si - no - va.
věr-né srd - ce pro náš ná - rod bi - je.

Ži - vi, ži - vi, duh sla - ven - ski
Ži - je, ži - je duch slo - van - ský,

ži - vjet čež vje - kov'- ma, za - lud pri je - ti
bu - de žít na vě - ky, hrom a pek - lo,

po - nor pa - kla, za - lud va - tra gro - ma.
mar - né va - še pro - ti nám jsou vzte - ky.

Samo Tomašík.

*) di ti ni vyslov dy ty ny

5. BULHARSKÁ HYMNA.

ŠUMI MARICA

Pochodem. Znárodnělá melodie.

Šu - mi Ma - ri - ca o - kr - va - ve - na,
Šu - mí Ma - ri - ca o - kr - va - ve - ná,

pla - če vdo - vi - ca lju - to ra - ne - na.
plá - če vdo - vi - ca kru - tě ra - ně - ná.

Marš, marš, s ge - ne - ra - la naš,
Vpřed, vpřed, ge - ne - rá - le náš,

v boj da - le - tim, vro - gda po - be - dim.
ráz, dva, tři, vpřed vo - já - ci.

Ivan Vazov.

6. FRANCOUZSKÁ HYMNA.

LA MARSEILLAISE.

Mírně rychle. Slova i hudbu Rouget de l'Isle.

Al - lons en - fants de la pa - tri - e, le jour de
A - lon zan - fan de la pa - tri - je, le žúr de
Aj, vzhů - ru, dě - ti vla - sti, vzhů - ru, již za - pla-

gloire est ar - ri - vé! Con - tre nous de la ty - ran-
gloa - ré ta - ri - vé! Kon - tr nú de la ty - ra -
nul nám slá - vy den! Kr - ví skro - pe - ný pra - por

ni - e l'é - ten - dard sanglant est le - vé, l'é - ten-
ny - je lé - tan - dar sanglan té le - vé, lé - tan-
vra - hů pro - ti nám už vlá po - zdvi - žen, pro - ti

dard sanglant est le - vé! En - ten - dez - vous dans les cam-
dar sanglan té le - vé! An - tan - de - vú dan lé - kam-
nám už plá po - zdvi - žen! A ja - ko bou - ře z mra - ku

pa - gnes mu gir ces fé - ro - ces sol - dats? Ils
pa - ně my žír sé fe - ro - se sol - dá? Il
stí - nů hřmí jich tá - bo - rem ryk a zpěv, již

viennent jusque dans nos bras é - gor - ger nos fils nos com-
vié - ne žis - ke dan nó bra é - gor - že nó fis no kom-
jdou, by pro - lé - va - li krev va - šich sou - dru - hů, va - šich

pa - gnes. Aux ar - mes ci - toy - ens! for-
pa - ně. O zarm si - to - a - jen! for-
sy - nů. Jen ráz - ně ob - ča - né, jen

mez vos ba-tail-lons! Mar-chons! Mar-chons!
mé vó ba-ta-jon! Mar-šon! Mar-šon!
v zá-pas ve zbro-jí, jen dál, jen dál,

Qu'un sang im-pur a-breu-ve nos sil-lons!
ken san-gem-pýr a-bré-ve no-si-jón!
zlých škůd-ců krev ať pů-du na-po-jí!

Český překlad Jan Zeman.

7. ANGLICKÁ HYMNA.

GOD SAVE OUR KING.

Vážně.

Slova: S. F. Smith - hudba: H. Carey.

God save our gracious King, God save our no-ble King,
God sejv aur grej-šes King, God sejv aur nou-bl King,
Bo-že, nám krá-le chraň, Bo-že, nám krá-le braň,

God save the King. Send him vic-to-ri-ous, hap-py and
God sejv thí[1] King. Send him vik-to-ri-es, he-py end
buď je-ho štít. Ví-těz-ství vždy mu přej, ště-stí i

glo-ri-ous, long to reign o-ver us, God save the King!
glo-ri-es, long tu rejn ou-vr as, God sejv thí[1] King!
slá-vu dej, ve šťastné vlá-dě jej dlou-ho nech žít!

1) špička jazyka na horních zubech

Český překlad Jan Novák.

8. AMERICKÁ HYMNA.

THE STAR SPANGLED BANNER.

Rychlejším pohybem.

Slova: F. Key - hudba: S. Arnold.

Oh! say can you see by the dawns ear-ly
Ó! sej kchen jú sí baj thí[1] dons ör[2]-li
Ó! vi-děl's tu zář, když se pro-bou-zí
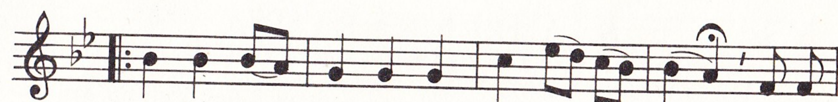
light, What so proud-ly we hail'd at the twi-light's last
lajt, uot[3] sou praud-li ui[3] hejld et thí[1] tuaj-lajts lást
den, co tam náš vi-děl zrak v tomto ve-čer-ním

gleaming? Whose stripes and bright stars, thro the per il-ous
gli-min? Húz strajps end brajt stárz, thrú[1] thí[1] phe-ri-lös[2]
svi-tu? Vlaj-ky na-ší kdy jas v boj ten kr-va-vý
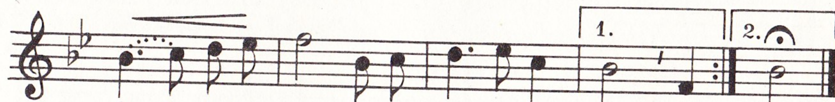
fight, O'er the ramparts we watch'd were so ga-llant-ly
fajt, or thí[1] rempärts[2] ui uočt uer sou ga-lant-li
nám vý-še nad mě-stem plál, zá-řil ve hvězd-ném

streaming? And the rocket's red glare, the bombs bursting in
strý-min? End thí[1] ra-kets red glér, thí[1] bombs bärsting in
třpy-tu? Ra-ket o-hni-vá zář a bomb pla-men-ný

air gave proof thro the night that our flag was still there. Oh!
ér gejv prúf thrú[1] thí[1] najt thet[1] ou fläg uos styl ther.[1] Ó!
déšť ty hlá-sa-ly v tmách, že lid zví-tě-zil náš. Zda

say, does that star spangled ban-ner yet wave O'er the
sej, daz thet stár späñgled[2] bä[2]- ner jet uéjv ór thí[1]
vi-děl's kdy pra-por ten náš v modru hrát, nad svo-

land of the free and the home of the brave. Oh! brave.
länd[2] of thí[1] frý end thí[1] houm of thí[1] brejv. Ó! brejv.
bo-dy krajem nám bu-de věč - ne zde vlát. Ó! vlát.

Český překlad Jan Novák.

1) špička jazyka na horních zubech
2) zabarvené do e
3) vysloviti zaokrouhleným rty

O B S A H

ROZDĚLENÍ PÍSNÍ PODLE POSTUPNÝCH ROČNÍKŮ